



**Republika Srbija**  
**VRHOVNI SUD SRBIJE**  
**Rev2 584/06**  
**12.09.2006. godina**  
**Beograd**

## **U IME NARODA**

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Nikole Stanojevića, Zvezdane Lutovac, Mihaila Rulića i Vojimira Cvijovića, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženog "BB", radi poništaja otkaza ugovora o radu, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Smederevu GŽI.br. 1512/05 od 25.1.2006. godine, u sednici održanoj 12.9.2006. godine, doneo je

## **P R E S U D U**

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Smederevu GŽI.br.1512/05 od 25.1.2006. godine.

## **O b r a z l o ž e n j e**

Delimičnom presudom Opštinskog suda u Smederevu IP. 263/05 od 8.9.2005. godine, stavom prvim izreke poništena je kao nezakonita odluka tuženog br. 1178-1 od 19.7.2002.godine, o otkazu ugovora o radu br. 1593 od 30.5.2002. godine, i naloženo tuženom da tužioca vrati na rad na radno mesto na kome se nalazio pre donošenja osporenog rešenja. Stavom drugim izreke otvorena je rasprava u odnosu na deo tužbenog zahteva kojim je tužilac tražio da mu tuženi isplati neisplaćenu zaradu i ostale naknade. Stavom trećim izreke odbijen je predlog tužioca za izdavanje privremene mere vraćanja na radno mesto na kome je radio do donošenja rešenja o otkazu ugovora o radu, do pravnosnažnog okončanja parnice.

Presudom Okružnog suda u Smederevu GŽI.br. 1512/05 od 25.1.2006. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tuženog i potvrđena delimična presuda Opštinskog suda u Smederevu IP.br.263/05 od 8.9.2005. godine.

Protiv pravnosnažne drugostepene presude tuženi je blagovremeno izjavio reviziju, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu na osnovu člana 399. ZPP ("Službeni glasnik RS", br. 125/04), Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, niti bitna povreda iz tačke 12. istog člana, na koju revizija ukazuje, jer su nižestepene presude jasne obrazložene i neprotivurečne.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužiocu je otkazan ugovor o radu br. 1593 od 30.5.2002. godine, zato što je svojom krivicom učinio povredu radne obaveze utvrđene ugovorom o radu na način što je dana 17.6.2002. godine na oglasnoj tabli tuženog zalepio pamflete pod naslovima "Zašto-zato" i "Da li se za ovakvo preduzeće pod nazivom "bb1", u kojima su iznete brojne neistine o radu rukovodstva u preduzeću kao i obaveštenje u kome obaveštava radnike o omalovažavanju radnika u preduzeću i sebe postavlja kao zaštitnika interesa radnika što ne odgovara istini, čime je učinio povredu radne obaveze iz člana 16.h) tačka 15. i 23. Ugovora o radu. O učinjenim povredama radne obaveze tužilac je upozoren pisanim podneskom koji mu je uručen 9.7.2002. godine.

Kod tako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su osporenu odluku poništili kao nezakonitu.

Odredbom člana 16.h. tačka 15. i 23. Ugovora o radu, propisano je da poslodavac može zaposlenom da otkáže ugovor o radu ako zaposleni svojim krivicom učini sledeće povrede radnih obaveza: iznošenje neistinitih podataka o radu preduzeća i svaka radnja ili propuštanje na radu ili u vezi sa radom u kojoj se stiču obeležja krivičnog dela, privrednog prestupa ili prekršaja. Kako je u postupku utvrđeno da je tužilac na oglasnoj tabli lepljenjem pamfleta izrazio svoje mišljenje o događajima u preduzeću i poslovanju preduzeća a da navodi u pamfletima predstavljaju ocenu rada tuženog u vezi donošenja odluka i zaključenju pravnih poslova tuženog a ne neistine o radu preduzeća, to po mišljenju i ovog suda tužilac ne može biti pozvan na odgovornost niti trpeti druge štetne posledice zbog izražavanja svog stava. Takođe, u radnjama tužioca u pogledu navoda u predmetnim pamfletima nema obeležja krivičnog dela izvršenog na radu ili u vezi sa radom, pa je stoga pravilno nalaženje nižestepeni sudova da nije bilo mesta donošenju osporenog rešenja.

Argumentovana kritika državnih i drugih organa je pravo utvrđeno članom 48. Ustava Republike Srbije. Pošto se tužilac, prema činjeničnom stanju utvrđenom u postupku, koristio ovim pravom, on, po istoj Ustavnoj odredbi ne može biti pozvan na odgovornost niti trpeti druge štetne posledice. Njegova radnja je legalna, pa isključuje postojanje povrede radne obaveze. Stoga se neosnovano revizijom ukazuje da nižestepeni sudovi protiv zakonito

ponašanje tuženog smatraju zakonitim i dozvoljenim.

Na osnovu člana 405. stav 1. ZPP-a, Vrhovni sud Srbije je odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

mz